

Hof van Beroep te Gent, arrest van 9 juni 2005¹

Arbitrage – artikel 1684 Ger. W. – aanstelling arbiter door voorzitter rechtbank van eerste aanleg – artikel 1686 Ger. W. – geen rechtsmiddel tegen aanstelling arbiter

Arbitrage – article 1684 CJ – nomination de l'arbitre par le président du tribunal de première instance – article 1686 CJ – aucun recours contre la nomination de l'arbitre

2004/AR/1511

in de zaak van:

M., tandarts, (...), appellante, hebbende als raadsman mr. VANDEN ABEELE Johan, advocaat te 9050 LEDEBERG (GENT), Brusselsesteenweg 39

tegen:

V., B.V.-B.V.B.A., met zetel te 9070 HEUSDEN, [tandheelkundig kabinet] (...), geïntimideerde, hebbende als raadsman mr. RASSCHAERT Christian, advocaat te 9230 WETTEREN, Begijnneweidestraat 17

velt het Hof het volgende arrest:

Het Hof nam kennis van het vonnis op tegenspraak gewezen op 29 april 2004 door de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, eerste kamer, waartegen appellante tijdig en op regelmatige wijze hoger beroep heeft aangetekend.

De partijen werden ter openbare terechtzitting gehoord in hun middelen en conclusies; de neergelegde conclusies en de overlegde stukken werden ingezien.

I. Voorgaanden

Onderliggend geschil houdt verband met de afrekening tussen partijen n.a.v. de beëindiging van een gemeenschappelijke tandartsenpraktijk te Wetteren.

Bij aangetekend schrijven dd. 23/12/2003 laat geïntimeerde aan appellante overeenkomstig artikel 1683 Ger. W. weten dat zij het geschil aanhangig wil maken bij het scheidsgerecht.

Aangezien appellante binnen de maand na voormelde kennisgeving niet overging tot de aanwijzing van een aan te stellen arbiter(s), vroeg geïntimeerde conform artikel 1684, eerste lid Ger. W. bij eenzijdig verzoekschrift aan de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, de aanstelling van een scheidsrechter. Bij beschikking dd. 11/03/2003 genomen in toepassing van artikel 585 1° en 1676 e.v., inzonderheid artikel 1684 1° Ger. W. door de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, werd bedrijfsrevisor Estella Verschuere, Dorp West 8 te 9080 Lochristi tot arbiter benoemd met de opdracht een bindende arbitrage uit te voeren nopens de afrekeningen tussen partijen zoals verwoord in voormelde beschikking. Deze beschikking werd betekend op 20/08/2003.

Aangezien er tussen partijen discussie ontstond nopens de omvang van de opdracht van de arbiter, meer bepaald welke boekjaren moesten worden onderzocht, werden reeds op de eerste arbitragezitting van 05/05/2003 de arbitrageverrichtingen door de aangestelde arbiter opgeschort, zodat er op heden nog géén arbitrale beslissing is tussengekomen.

Bij exploit “dagvaarding-verzet” dd. 22/09/2003 tekent appellante verzet aan tegen de beschikking op eenzijdig verzoekschrift dd. 11/03/2003 en vordert te zeggen voor recht dat, na samenvoeging met het bodemgeschil hangende voor de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde onder A.R. nr. 02/307/A (bodemgeschil strekkende tot de uit onverdeeldeheidtrekking m.b.t. het onroerend goed, waarvan beide partijen de onverdeelde

---

¹ Zie de noot van Kristof COX in dit nummer, blz. 80.

mede-eigenaars zijn), voormelde beschikking wordt opgeheven en/of ingetrokken en/of van onwaarde verklaard alsook te zeggen voor recht dat partijen ten gronde zullen dienen te concluderen nopens de precieze opdracht van de aan te stellen arbiter. Tevens vordert appellante dat haar akte wordt verleend van haar wraking conform artikel 1690 Ger. W. van de aangestelde arbiter.

Geïntimeerde betwist de ontvankelijkheid en de gegrondheid van deze vordering en vordert ondergeschikt dat de eerste rechter zich onbevoegd zou verklaren en de zaak zou verwijzen naar de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde.

Bij conclusies neergelegd op 27/11/2003 breidt appellante haar oorspronkelijke vordering uit met een vordering tot aanstelling van een boekhoudkundig arbiter met de opdracht zoals in deze conclusies omschreven en waarvan de bewoordingen alhier als herhaald worden aanzien.

De eerste rechter verklaart het verzet onontvankelijk en verwijst appellante in de gedingkosten.

Met haar hoger beroep beoogt appellante de vernietiging van het bestreden vonnis en de toekenning van zowel haar oorspronkelijke vordering als de uitbreiding ervan, waarop geïntimeerde besluit tot de bevestiging van het bestreden vonnis met veroordeling van appellante tot de gedingkosten der beide aanleggen.

Partijen hernemen in grote mate hun argumenten zoals in hun conclusies voor de eerste rechter uiteengezet.

II. Beoordeling

1. Vooraf stelt het Hof vast dat door appellante in graad van hoger beroep niet meer expliciet wordt aangedrongen op de samenvoeging met het bodemgeschil. Samenvoeging is ten andere juridisch onmogelijk aangezien er géén samenhang bestaat tussen procedures hangende voor onderscheiden aanleggen.

2. Appellante verwijt de eerste rechter “bijzonder summier” te hebben gemotiveerd en haar argumenten niet te hebben beantwoord.

Het Hof is nochtans van oordeel dat de beslissing van de eerste rechter juridisch juist is, hetgeen meebrengt dat de aldaar ingeroepen argumenten ten gronde niet aan de orde waren en bijgevolg ook niet nader dienden onderzocht te worden.

Zowel uit de bewoordingen van het exploit “dagvaarding-verzet tegen beschikking op eenzijdig rekwest tot aanstelling arbiter” dd. 22/09/2003, het voorwerp van de initiële vordering als uit de beroepsakte en de conclusies door appellante in beide aanleggen neergelegd, blijkt dat appellante daadwerkelijk een verzet heeft aangetekend tegen de beschikking op eenzijdig verzoekschrift dd. 11/03/2003.

Welnu, dit verzet is terdege niet ontvankelijk en wel om volgende dubbele reden:

- Vooreerst staat tegen een beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg genomen bij toepassing van artikel 1684 1° Ger. W. op grond van artikel 1686, 1, Ger. W. géén voorziening open. Met de term “voorziening” wordt bedoeld welkdanig rechtsmiddel ook, dus ook verzet en derdenverzet.
- Bovendien dient het verzet (evenals trouwens het derdenverzet) te worden aangebracht bij de rechter die het verstekvonnis gewezen heeft (artikel 1047, tweede lid Ger.W.), wat in casu evenmin het geval is, nu de initieel bestreden beschikking werd gewezen door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg, daar waar verzet werd aangetekend bij de rechtbank van eerste aanleg.

3. Het middel van appellante dat de artikelen 1676 e.v. Ger. W. en de erin vervatte procedures geen toepassing kunnen vinden om reden dat er géén arbitrageovereenkomst bestaat, kan niet bijgetreden worden. Bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van het rechtsmiddel tegen de beslissing van de voorzitter van de eerste aanleg die krachtens artikel 1684 Ger. W. een arbiter benoemt, is de geldigheid van de overeenkomst tot arbitrage niet eens aan de orde. Waar vaststaat dat de beschikking

dd. 11/03/2003 werd gewezen bij toepassing van artikel 1684, 1° Ger. W., zoals dit hierin trouwens ook expliciet werd vermeld, kan het dan ook niet anders dan dat voor de beoordeling van de ontvankelijkheid van het verzet toepassing moet worden gemaakt van artikel 1686, eerste lid Ger. W. Indien appellante volhoudt dat er geen overeenkomst tot arbitrage bestond, zal zij desgevallend later de arbitrale beslissing kunnen bestrijden en zo mogelijk de nietigheid ervan kunnen vorderen (artikel 1704 Ger. W.). Over deze mogelijkheid beschikt zij niet in de huidige stand van de arbitrale procedure, ook al zijn de arbitrageverrichtingen om welke reden dan ook opgeschort. Zolang de arbitrageprocedure niet is uitgeput beschikt de eerste rechter noch het Hof over de nodige rechtsmacht om te statueren in het geschil tussen partijen. De door appellante ingeroepen volheid van bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg is hierbij niet aan de orde noch doet hieraan enige afbreuk.

Aangezien het verzet terecht niet ontvankelijk werd verklaard kan derhalve evenmin rechtsgeldig ingegaan worden op de vordering tot aanstelling van een boekhoudkundig arbiter. Voor wat de voorgehouden wraking van de arbiter betreft, stelt het Hof vast dat ook hier de bepalingen van artikel 1690 e.v. Ger. W. niet werden nageleefd. Ook hieromtrent beschikt het Hof derhalve over geen rechtsmacht.

4. Gelet op alle voorgaande overwegingen komt het hoger beroep ongegrond voor en dringt zich een bevestiging op van het bestreden vonnis.

De eerste rechter oordeelde op gepaste wijze omtrent de gedingkosten van de eerste aanlegprocedure. Het Hof stelt wel vast dat door de eerste rechter geen rechtsplegingvergoeding in hoofde van geïntimeerde werd begroot. Bij afwezigheid van incidenteel beroep kan zulks dienvolgens ook niet in graad van hoger beroep.

De gedingkosten van het hoger beroep dienen lastens appellante te worden gelegd.

OP DEZE GRONDEN,
HET HOF, recht doende op tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Alle strijdige en/of meer omvattende conclusies verwerpend als niet terzake dienend en/of overbodig,

Ontvangt het hoger beroep doch verklaart het ongegrond.
Bevestigt dienvolgens het bestreden vonnis.

Verwijst appellante in de gedingkosten van het hoger beroep, aan haar zijde niet te begroten vermits deze toch ten hare taste blijven, en aan de zijde van geïntimeerde te begroten op 475,96 EUR rechtsplegingvergoeding hoger beroep.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het Hof van beroep te Gent, Eerste Kamer, zitting houdende in burgerlijke zaken, van negen juni tweeduizend en vijf.
Aanwezig: G. Brugmans, Kamervoorzitter, A. Van de Putte, Raadsheer, G. Jocqué, Raadsheer,

